



สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

หนังสือพิมพ์เป็นแหล่งข่าวสำคัญสำหรับประชาชน เป็นสนามการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ทั้งที่อยู่ไกลและใกล้ ได้มีโอกาสทราบเรื่องข่าวสารภายในเวลาอันรวดเร็ว ว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด และอย่างไร นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ยังเป็นเอกสารสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เพราะเป็นสิ่งพิมพ์ที่บันทึกเหตุการณ์ ข่าวคราว ตลอดจนความคิดเห็นต่าง ๆ ในเวลาที่เหตุการณ์นั้น ๆ เกิดขึ้น ดังนั้น งานวิจัยฉบับนี้จึงเป็นการวิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พุทธศักราช 2535-2537 เพื่อนำมาซึ่งประโยชน์สำหรับวงการประถมศึกษา ที่จะได้จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษาที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พุทธศักราช 2535-2537 ในด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต
2. เพื่อวิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษาในด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต ที่สัมพันธ์กับแนวนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และแนวนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษา ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 3 ประเภท รวม 6 ชื่อฉบับ ในช่วงเดือนมกราคม ปีพุทธศักราช 2535 ถึงเดือนธันวาคม ปีพุทธศักราช 2537 โดยมีขั้นตอนสำหรับดำเนินการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ หนังสือพิมพ์รายวัน 3 ประเภท รวม 6 ชื่อฉบับ อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม ได้แก่ หนังสือพิมพ์แนวหน้า และหนังสือพิมพ์บ้านเมือง หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ ได้แก่ หนังสือพิมพ์สยามรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน จำนวนทั้งสิ้น 6,576 ฉบับ โดยเริ่มศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2535 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2537

2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

2.1 ศึกษาเกณฑ์ในการวิเคราะห์จากแผนภูมิการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2525-2534 โดยจำแนกเนื้อหาในการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ดังกล่าวออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต

2.2 ศึกษาการจัดกลุ่มแหล่งข้อมูลในการวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์รายวัน 6 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์แนวหน้า หนังสือพิมพ์บ้านเมือง หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน และหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ตั้งแต่ฉบับวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2537 - 31 มีนาคม พ.ศ.2537 รวม 540 ฉบับ โดยจำแนกกลุ่มแหล่งข้อมูลการศึกษาเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ กลุ่มข้าราชการการเมือง นักการเมือง และกลุ่มอื่น ๆ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.3.1 ตารางบันทึกเนื้อหาเพื่อเก็บรายละเอียดของข่าวการประถมศึกษาและแหล่งข้อมูลที่เสนอข่าวการประถมศึกษา บันทึกข้อมูลรวมทั้งสาระหรือแนวคิดโดยแยกตามประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันเป็นรายเดือน

2.3.2 ตารางแสดงความถี่ของข่าวการประถมศึกษา เพื่อบันทึกความถี่ของข่าวการประถมศึกษา แหล่งข้อมูลที่เสนอข่าวการประถมศึกษา บันทึกโดยซีทรอยคะแนน แยกตามประเภทของหนังสือพิมพ์รายวันและแหล่งข้อมูลเป็นรายปี

2.3.3 ตารางบันทึกเนื้อหารวม เพื่อบันทึกสาระหรือแนวคิดรวมของหนังสือพิมพ์บันทึกแยกตามเนื้อหาของข่าวการประถมศึกษาเป็นรายปี

2.3.4 ตารางแสดงความถี่ของข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายต่าง ๆ เพื่อบันทึกความถี่ของข่าวการประถมศึกษาในด้านปัจจัยป้อนกระบวนการและผลผลิต ที่สัมพันธ์กับมาตรการในการดำเนินงานตามแนวนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และมาตรการในการดำเนินงานตามแนวนโยบายในแผนพัฒนาการประถมศึกษาของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา บันทึกโดยจิตรอยคะแนน แยกตามแผนพัฒนาการศึกษาเป็นรายปี

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างคือ หนังสือพิมพ์รายวัน 3 ประเภท รวม 6 ชื่อฉบับที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จากการรวบรวมด้วยผู้วิจัยเอง จากห้องสมุด คณะครุศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจากหอสมุดแห่งชาติ ท้าวาสุกรี

2.5 การวิเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัยนำข่าวการประถมศึกษาที่เก็บรวบรวม มาวิเคราะห์ลงตารางบันทึกเนื้อหา และตารางแสดงความถี่ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และตามลักษณะของข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และการบรรยาย

2.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย พุทธศักราช 2535-2537 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ปริมาณข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยในด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต จากการวิเคราะห์พบว่า ภายในระยะเวลา 3 ปี มีข่าวการประถมศึกษาได้รับการเสนอในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทั้งหมด 398 ข่าว โดยเป็นข่าวที่ได้รับการเสนอมากที่สุดในปี 2537 จำนวน 417 ข่าว (46.44%) รองลงมาคือปี 2536 จำนวน 310 ข่าว (34.52%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในปี 2535 จำนวน 171 ข่าว (19.04%) ตามลำดับ ในจำนวน

นี้ข่าวด้านปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากที่สุด จำนวน 826 ข่าว (91.98%) รองลงมาคือข่าวด้านกระบวนการ จำนวน 53 ข่าว (5.90%) และข่าวด้านผลผลิตได้รับการเสนอน้อยที่สุดคือ จำนวน 19 ข่าว (2.12%) ตามลำดับ

1.1 ข่าวด้านปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากที่สุดในปี 2537 จำนวน 381 ข่าว (46.13%) รองลงมาได้แก่ ปี 2536 จำนวน 280 ข่าว (33.90%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในปี 2535 จำนวน 165 ข่าว (19.98%) ตามลำดับ โดยข่าวเรื่อง โครงสร้างได้รับการเสนอมากที่สุด จำนวน 400 ข่าว (48.43%) รองลงมาคือเรื่องบุคลากร จำนวน 180 ข่าว (21.79%) และที่ได้รับการเสนอน้อยที่สุดคือ เรื่องสภาพแวดล้อมทางสังคม จำนวน 37 ข่าว (4.48%) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า เรื่องโครงสร้าง ข่าวเกี่ยวกับนโยบาย การประถมศึกษาได้รับการเสนอมากที่สุด จำนวน 162 ข่าว (40.50%) รองลงมาคือข่าวเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ จำนวน 114 ข่าว (28.50%) ส่วนเรื่องบุคลากร ข่าวเกี่ยวกับคุณภาพได้รับการเสนอมากที่สุด 105 ข่าว (58.33%) รองลงมา คือข่าวเกี่ยวกับการจูงใจและขวัญในการทำงาน จำนวน 40 ข่าว (22.22%)

1.2 ข่าวด้านกระบวนการได้รับการเสนอมากที่สุดในปี 2537 จำนวน 25 ข่าว (47.17%) รองลงมาได้แก่ ปี 2536 จำนวน 22 ข่าว (41.51%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในปี 2535 จำนวน 6 ข่าว (11.32%) ตามลำดับ โดยข่าวเรื่อง การเรียนการสอนได้รับการเสนอมากที่สุดจำนวน 27 ข่าว (50.94%) รองลงมาคือเรื่องประสิทธิภาพของกระบวนการ จำนวน 22 ข่าว (41.51%) และที่ได้รับการเสนอน้อยที่สุดคือ เรื่องการบริหารงาน จำนวน 4 ข่าว (7.55%) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เรื่องการเรียนการสอน ข่าวเกี่ยวกับวิธีเรียนวิธีสอนได้รับการเสนอมากที่สุด จำนวน 16 ข่าว (59.26%) รองลงมาคือ ข่าวเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและสื่อการเรียน จำนวน 6 ข่าว (22.22%) ส่วนเรื่อง ประสิทธิภาพของกระบวนการ ข่าวเกี่ยวกับความสูญเปล่าทางการศึกษาได้รับการ

เสนอมากที่สุด จำนวน 11 ข่าว (50.00%) รองลงมา คือข่าวเกี่ยวกับการอยู่รอด และการออกกลางคัน จำนวน 10 ข่าว (45.45%)

1.3 ข่าวด้านผลผลิต ได้รับการเสนอมากที่สุดในปี 2537 จำนวน 11 ข่าว (57.89%) รองลงมาได้แก่ ปี 2536 จำนวน 8 ข่าว (42.11%) และ ไม่ได้รับการเสนอในปี 2535 โดยข่าวเรื่องคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ได้รับการเสนอมากที่สุด จำนวน 10 ข่าว (52.63%) รองลงมาคือ เรื่องปริมาณ ของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 9 ข่าว (47.37%)

2. ปริมาณการเสนอข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ประเภทต่าง ๆ จากการวิเคราะห์พบว่า ภายในระยะเวลา 3 ปี ข่าวการประถมศึกษา ได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์รายวันประเภทประชานิยม จำนวน 516 ข่าว (57.46%) รองลงมาได้แก่หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 287 ข่าว (31.96%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม จำนวน 95 ข่าว (10.58%) ตามลำดับ โดยข่าวด้านบัจจยบ้อนได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม จำนวน 477 ข่าว (53.12%) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 261 ข่าว (29.06%) ตามลำดับ

2.1 ข่าวด้านบัจจยบ้อนได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม จำนวน 477 ข่าว (57.75%) รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 261 ข่าว (31.60%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม จำนวน 88 ข่าว (10.65%) ตามลำดับ โดยเรื่อง โครงสร้างได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม จำนวน 241 ข่าว (25.18%) รองลงมาคือเรื่องโครงสร้างเช่นกันในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 129 ข่าว (15.62%) และเรื่องบุคลากรได้รับการเสนอรองลงมาในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม จำนวน 102 ข่าว (12.35%) ตามลำดับ

2.2 ข่าวด้านกระบวนการได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม จำนวน 28 ข่าว (52.83%) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 21 ข่าว (39.62%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งประชานิยม จำนวน 4 ข่าว (7.55%) ตามลำดับ

โดยเรื่องการเรียนรู้การสอนได้รับการเสนอมากที่สุดคือนหนังสือพิมพ์ประเภทพระชนานิยม จำนวน 18 ข่าว (33.96%) รองลงมาคือเรื่องประสิทธิภาพของกระบวนการในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 13 ข่าว (24.53%) ตามลำดับ

2.3 ข่าวด้านผลผลิตได้รับการเสนอมากที่สุดคือนหนังสือพิมพ์ประเภทพระชนานิยม จำนวน 11 ข่าว (57.89%) รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 5 ข่าว (26.32%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทกึ่งคุณภาพกึ่งพระชนานิยม จำนวน 3 ข่าว (15.79%) ตามลำดับ โดยเรื่องปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาได้รับการเสนอมากที่สุดคือนหนังสือพิมพ์ประเภทพระชนานิยม จำนวน 6 ข่าว (31.58%) รองลงมาคือเรื่องคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในหนังสือพิมพ์ประเภทพระชนานิยม จำนวน 5 ข่าว (26.32%) และเรื่องเดียวกันในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ จำนวน 4 ข่าว (21.05%) ตามลำดับ

3. ปริมาณการเสนอข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ จากการวิเคราะห์พบว่า ภายในระยะเวลา 3 ปี ข่าวการประถมศึกษาได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 570 ข่าว (63.47%) รองลงมาได้แก่ กลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 256 ข่าว (28.51%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดจากกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 72 ข่าว (8.02%) ตามลำดับ โดยข่าวด้านปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 523 ข่าว (58.24%) รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 241 ข่าว (26.84%) ตามลำดับ

3.1 ข่าวด้านปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 523 ข่าว (63.32%) รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 241 ข่าว (29.18%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดจากกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 62 ข่าว (7.51%) ตามลำดับ โดยเรื่องโครงสร้างได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 242 ข่าว (29.30%) รองลงมาคือเรื่องเดียวกันจากกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 133 ข่าว (16.10%) และเรื่องบุคลากรได้รับการเสนอรองลงมาจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 114 ข่าว (13.80%)

3.2 ข่าวด้านกระบวนการได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 34 ข่าว (64.15%) รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 10 ข่าว (18.87%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดจากกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 9 ข่าว (16.98%) ตามลำดับ โดยเรื่องการเรียนรู้การสอนและเรื่องประสิทธิภาพของกระบวนการได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 15 ข่าว (28.30%) รองลงมาคือเรื่องการเรียนรู้การสอนจากกลุ่มข้าราชการการเมืองและกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 6 ข่าว (11.32%) ตามลำดับ

3.3 ข่าวด้านผลผลิตได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 10 ข่าว (52.63%) รองลงมาคือกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 8 ข่าว (42.11%) และได้รับการเสนอน้อยที่สุดจากกลุ่มอื่น ๆ จำนวน 1 ข่าว (5.26%) ตามลำดับ โดยเรื่องคุณภาพนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาและปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาได้รับเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร จำนวน 5 ข่าว (26.32%) รองลงมาคือเรื่องเดียวกันจากกลุ่มข้าราชการการเมือง จำนวน 4 ข่าว (21.05%) ตามลำดับ

4. ปริมาณข่าวการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประณตศึกษา จากกรณีวิเคราะห์ พบว่า ภายในระยะเวลา 3 ปี ข่าวการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประณตศึกษา ข่าวการประณตศึกษาที่มีค่าความถี่มากที่สุด ในปี 2537 คือ ข่าวด้านปัจจัยป้อน จำนวน 377 ข่าว (41.98%) รองลงมาได้แก่ปี 2536 ข่าวด้านปัจจัยป้อน จำนวน 282 ข่าว (31.40%) และปี 2535 ข่าวด้านปัจจัยป้อนจำนวน 167 ข่าว (18.60%) ตามลำดับ โดยข่าวการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประณตศึกษา ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข่าวการประณตศึกษา จำนวน 712 ข่าว ที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประณตศึกษา

แห่งชาติและข่าวการประถมศึกษา ซึ่งมีค่าความถี่น้อยที่สุดได้แก่ ข่าวการประถมศึกษา จำนวน 5 ข่าวที่สัมพันธ์กับนโยบายการศึกษากรุงเทพมหานคร ปี 2536-2539 รองลงมาคือข่าวการประถมศึกษา จำนวน 12 ข่าว ที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนา การศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)

4.1 ข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข่าวการประถมศึกษา จำนวน 303 ข่าว ที่สัมพันธ์กับ นโยบายฯ ข้อที่ 4 เร่งพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และ คุณลักษณะที่เด่นชัดตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น รองลงมาได้แก่ ข่าว การประถมศึกษา จำนวน 156 ข่าว ที่สัมพันธ์กับนโยบายฯ ข้อที่ 6 เร่งพัฒนา บุคลากรให้มีจิตสำนึก อุทิศตน และความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมทั้ง ปรับปรุงสวัสดิการแก่บุคลากร ข่าวการประถมศึกษา จำนวน 137 ข่าว ที่สัมพันธ์กับ นโยบายฯ ข้อที่ 5 ปรับปรุงการบริหารการนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและข่าว การประถมศึกษาที่มีค่าความถี่น้อยที่สุด ได้แก่ ข่าวการประถมศึกษา จำนวน 13 ข่าวที่สัมพันธ์กับนโยบายฯ ข้อที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เพิ่มขึ้น ตามลำดับ

4.2 ข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปี 2536-2539 ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ ข่าวการประถมศึกษา จำนวน 2 ข่าว ที่สัมพันธ์กับนโยบายฯ ข้อที่ 2 เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาไทยคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และนโยบายฯ ข้อที่ 9 ส่งเสริมสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษา

4.3 ข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา นอกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ ข่าว การประถมศึกษาจำนวน 8 ข่าว ที่สัมพันธ์กับนโยบายฯ ข้อที่ 1 เร่งขยายโอกาส และกระจายความเป็นธรรมในการให้บริการการศึกษาพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่อง ที่มีคุณภาพแก่ประชาชนที่อยู่นอกระบบโรงเรียนให้ทั่วถึง เพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหา ความรู้ การดำรงชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4.4 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา เอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) เฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 17 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มีความคล่องตัว สนองนโยบายของรัฐในเรื่องการขยายการศึกษาภาคบังคับ รวมทั้งส่งเสริมให้โรงเรียนตรวจสอบคุณภาพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

4.5 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ของกรมวิชาการ ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 14 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 1 การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รองลงมา ได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 10 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 8 การบริหารและการระดมสรรพกำลังเพื่อการจัดการศึกษา

4.6 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาวิชาชีพ ครูของคุรุสภา (พ.ศ.2535-2539) ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 21 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 23 เร่งรัดปรับปรุงการดำเนินงานของคุรุสภาให้มีประสิทธิภาพ รองลงมาได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษาจำนวน 14 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 11 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 1 เร่งรัดให้มีการร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 10 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 24 เร่งรัดให้บุคลากรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง ตามลำดับ

4.7 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษา จำนวน 23 ข้าราชการที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 1 พัฒนาระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูในด้านต่าง ๆ ให้มุ่งสู่การยกระดับ

มาตรฐานข้าราชการครู เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและสร้างเสริมขวัญและกำลังใจ
ข้าราชการครูยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข่าวการประณตศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวัน
ภาษาไทย พุทธศักราช 2535-2537 พบว่า

1. ปริมาณการเสนอข่าวประณตศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
พุทธศักราช 2535-2537 ในด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต มีสัดส่วนที่
แตกต่างกันในลักษณะที่เพิ่มขึ้น โดยข่าวการประณตศึกษาได้รับการเสนอน้อยที่สุดในปี
2535 และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนได้รับการเสนอมากที่สุดในปี 2537 เมื่อเปรียบเทียบ
จำนวนข่าวการประณตศึกษาที่ได้รับการเสนอทั้ง 3 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปี 2535
เป็นปีแรกที่มีการประกาศใช้แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-
2539) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ซึ่งเป็นแผนหลักที่เป็น
แนวทางในการจัดการศึกษา จึงมีผลทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนรับผิดชอบในการ
จัดการประณตศึกษา กำหนดนโยบายของหน่วยงานของตนขึ้นมาเพื่อ รองรับนโยบาย
ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) และแผนการศึกษา
แห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ดังกล่าว และมีการประกาศใช้ในปี 2535 เช่นกัน
เช่นแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการ
ประณตศึกษาแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 7 (2535-2539)
แผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) เป็นต้น เพื่อให้
แนวทางในการจัดการศึกษาสอดคล้องและมีเป้าหมายไปในแนวทางเดียวกัน ดังนั้น
ปี 2535 จึงเป็นปีแรกที่เริ่มมีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาดังกล่าว จึง
อาจส่งผลให้ข่าวการประณตศึกษาที่ได้รับการเสนอในปีนี้มีจำนวนน้อยกว่าปีอื่น ๆ อัน
ได้แก่ ปี 2536 และปี 2537 ที่ได้มีการปฏิบัติงาน ตามนโยบายไประยะหนึ่ง
และมีผลการปฏิบัติในระดับและแง่มุมต่าง ๆ สะท้อนกลับมาเพื่อให้มีการปรับปรุง
แก้ไขกันบ้างแล้ว เช่น ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาหรือคุณภาพของผลผลิต
 เป็นต้น

นอกจากนี้การวิเคราะห์ พบว่า ข้าราชการประถมศึกษาที่ได้รับการเสนอในระยะเวลา 3 ปี ข้าราชการปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากที่สุดในทุก ๆ ปี ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุที่รูปแบบของการศึกษา ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ซึ่งจะมีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นในวงจรของการจัดการศึกษาในแต่ละครั้ง แต่ละปี ปัจจัยป้อนในการจัดการศึกษาอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ ซึ่งมีผลทำให้กระบวนการและผลของการศึกษาเปลี่ยนไปด้วย หรือบางที่ปัจจัยป้อนไม่เปลี่ยนแต่จะต้องมีการเปลี่ยนในด้าน กระบวนการหรือด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพของการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2525) ดังนั้น การเสนอข้าราชการปัจจัยป้อนมากกว่าด้านอื่น ๆ จึงเป็นการเสนอข้อมูลพื้นฐานอันเป็นเสมือนวัตถุดิบในการผลิตให้กับบุคลากรหรือ องค์กรต่าง ๆ ในการทำงานที่จะนำไปใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้ผลผลิตตามที่สังคมต้องการ และทำให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยในด้านต่าง ๆ ในแต่ละปีที่จะมีผลต่อการจัดการศึกษาและผลผลิตที่ออกมาด้วย ดังนั้น ข้าราชการปัจจัยป้อนจึงเป็นข้าราชการที่ได้รับการเสนอมากที่สุด เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดกับองค์ประกอบด้านอื่น ๆ เมื่อวันและเวลารวมถึงสถานการณ์ทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของข้าราชการประถมศึกษาในด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ และผลผลิต พบว่า

1.1 ข้าราชการปัจจัยป้อนที่ได้รับการเสนอมากที่สุด คือ ข้าราชการเรื่องโครงสร้างรองลงมาคือเรื่องบุคลากร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การประถมศึกษาต้องการเสนอข้าราชการเรื่องโครงสร้าง ซึ่งประกอบไปด้วย ข้าราชการเกี่ยวกับนโยบาย หลักสูตร ระบบการบริหาร กฎ ระเบียบต่าง ๆ ฯลฯ ซึ่งถือเสมือนว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาให้บุคลากรทั่วไปได้รับทราบ เพื่อเป็นหลักในการที่จะนำไปจัดการศึกษาให้ไปในทิศทางเดียวกัน เป็นแบบเดียวกันเพื่อจุดมุ่งหมายที่เหมือนกัน และสามารถตรวจสอบความสำเร็จหรือความผิดพลาดของการดำเนินงานในแนวทางเดียวกัน ดังคำกล่าวที่ว่า "นโยบายทั้งหลายที่รัฐกำหนดให้ก็เป็นการศึกษา" (วีระ บำรุงรักษา, 2533)

ในขณะที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามแนวทางดังกล่าวจะไม่สามารถ
 ประสบผลสำเร็จได้ถ้าขาดบุคลากรในระดับต่าง ๆ ซึ่งเป็นเสมือนตัวจักรของการทำงาน
 ดังนั้นข่าวเกี่ยวกับบุคลากรจึงเป็นข่าวที่ได้รับการเสนอรองลงมาจากข่าว
 เรื่องโครงสร้าง ไม่ว่าจะเป็นข่าวเกี่ยวกับครู ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ข่าว
 เกี่ยวกับผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ฯลฯ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการตรวจสอบและติดตามการ
 ปฏิบัติงาน รวมถึงสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากรทุก ๆ คน และจากสถิติของ
 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในปี 2524 พบว่า งบประมาณ
 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 12,895 ล้านบาทเศษ ต้อง
 จ่ายเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนประมาณร้อยละ 80 ของงบประมาณ
 ทั้งหมด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2525) ดังนั้น จึงนับ
 ได้ว่าบุคลากรทางการศึกษามีความสำคัญมากทั้งในแง่ของการจัดการศึกษา และแง่
 เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นผลให้ข่าวด้านบุคลากรได้รับความสำคัญรองลงมาจาก
 ข่าวเรื่องโครงสร้าง

1.2 ข่าวด้านกระบวนการที่ได้รับการเสนอมากที่สุดคือ ข่าวเรื่อง
 การเรียนการสอน รองลงมาคือเรื่องประสิทธิภาพของกระบวนการ จากคำกล่าว
 ที่ว่า "แม้ว่าปัจจัยต่าง ๆ จะมีอิทธิพลต่อคุณภาพของการศึกษา แต่ปัจจัยเหล่านั้นจะมี
 อิทธิพลต่อคุณภาพของการศึกษาน้อยเพียงไร ก็ย่อมอยู่ที่ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ผลผลิตจะมีคุณภาพก็ต้องอาศัยปัจจัยที่มีคุณภาพ และ
 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,
 2525) ในทำนองเดียวกันกระบวนการจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับจัดการ
 เรียนการสอน ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่หล่อหลอมบุคคลให้
 เป็นไปตามที่สังคมต้องการ ดังนั้น ถ้าขาดการจัดการเรียนการสอนที่ดีแล้ว การจัดการ
 การศึกษาไม่ว่าในระดับใด ๆ ก็ไม่สามารถบรรลุจุดหมายหรือประสบผลสำเร็จ
 และได้ผลผลิตตามที่สังคมต้องการได้ ดังนั้นข่าวเรื่องการเรียนการสอนจึงได้รับ
 การเสนอมากที่สุดในด้านกระบวนการทั้งหมด

ในขณะที่เดียวกันประสิทธิภาพของกระบวนการก็มีความสำคัญไม่แพ้กับการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นเสมือนดัชนีชี้บอกความสำเร็จของกระบวนการว่ามีความสำเร็จมากน้อยเพียงใด สมบูรณ์หรือไม่ จากข้อมูลที่พบในข่าวการประถมศึกษาในปี 2537 ได้กล่าวว่า การออกกลางคันในปี 2537 นี้พบว่ามีถึง 10% แม้ว่าจะลดลงจากปีที่ผ่านมา ๆ มาแต่ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีอีกว่า เด็กที่ตกซ้ำชั้นนั้นเกิดจากสาเหตุ 4 ประการคือ (1) การอพยพติดตามผู้ปกครอง (2) ช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ (3) หนีออกจากบ้าน (4) เจ็บป่วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนโดยทำให้เกิดความด้อยคุณภาพและเกิดความสูญเปล่าทั้งสิ้น ซึ่งถ้าเราสามารถขจัดปัญหาความสูญเปล่า การออกกลางคัน การตกซ้ำชั้น ฯลฯ ออกไปได้ก็สามารถทำให้การจัดการเรียนการสอนได้ผลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น ประสิทธิภาพของกระบวนการจึงเป็นเรื่องที่ได้รับความสำคัญรองลงมาจากการเรียนการสอน

1.3 ข่าวด้านผลผลิตที่ได้รับการเสนอมากที่สุดคือ ข่าวเรื่องคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา รองลงมาคือเรื่องปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา จากข้อมูลเกี่ยวกับผลผลิตทั้ง 2 เรื่องนี้ ก่อนข้างจะสวนทางกับสถานการณ์ปัจจุบันที่รัฐได้กำหนดแนวนโยบายในการขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้นจาก 6 ปี เป็น 9 ปี ดังนั้นปริมาณของผู้สำเร็จการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้นตามนโยบายดังกล่าว ซึ่งควรจะ เป็นผลให้ข่าวด้านปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา น่าจะมีปริมาณมากกว่าข่าวด้านคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา แต่ในความเป็นจริงปรากฏว่าข่าวด้านคุณภาพได้รับการเสนอมากกว่าด้านปริมาณ แสดงให้เห็นว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การประถมศึกษาให้ความสำคัญกับคุณภาพของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา มากกว่าปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ดังจะ เห็นได้จากที่มีการปรับปรุงหลักสูตรและนโยบายในการจัดการศึกษาอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้นักเรียนที่จบออกมา มีคุณภาพดี เหมาะสมกับสภาพสังคมและเป็นไปตามที่ต้องการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534) มิใช่จบออกมาในปริมาณมากแต่ไร้คุณภาพ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ประเทศชาติก็คงจะพัฒนาไปได้ไม่ไกล เพราะมีพลเมืองที่ขาดคุณภาพ

2. ปริมาณการเสนอข่าวการประถมศึกษาในหนังสือพิมพ์แต่ละประเภท จากการวิเคราะห์พบว่า ข่าวการประถมศึกษาได้รับการเสนอมากที่สุดในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม รองลงมาคือหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของหนังสือพิมพ์ จุดมุ่งหมายในการเสนอข่าว และจำนวนหน้าของหนังสือพิมพ์ที่ไม่เท่ากัน ทำให้มีเนื้อที่ในการเสนอข่าวแตกต่างกัน

จากงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2521) พบว่าเนื้อที่ในการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม เมื่อจำแนกตามเนื้อหาสาระประเภทต่าง ๆ ต่อกอฉบับนี้ มีมากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่น ๆ นอกจากนี้ มานิจ สุขสมจิตร และประชา เถตระกุล ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายในการเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและเดลินิวส์ว่า ได้มีการปรับปรุงสาระต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น ข่าว สารคดี ฯลฯ (พูนสุข วิเชียรธรรม, 2530) ดังนั้นอาจเป็นเหตุที่สามารถกล่าวได้ว่า เหตุที่หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมมีการเสนอข่าวการประถมศึกษามากกว่าหนังสือพิมพ์ประเภทอื่นก็เนื่องมาจากมีพื้นที่ในการเสนอข่าวมากกว่า คือมีจำนวนหน้ามากกว่า

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมยังเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงกว่าประเภทอื่น ๆ ดังนั้นข่าวที่ได้รับการเสนอจึงเป็นข่าวในลักษณะทันทีทันใด เข้าใจชัดเจน และครอบคลุมข่าวทุกประเภทที่อยู่ในความสนใจของประชาชน เป็นลักษณะข่าวเบา เช่น ข่าวบันเทิง ข่าวอาชญากรรม ฯลฯ ซึ่งผู้อ่านอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ทันที ดังนั้นจึงมักเสนอในลักษณะของข่าวสั้น ๆ ครอบคลุมเนื้อความที่เกิดขึ้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมียอดจำหน่ายต่ำกว่า และส่วนใหญ่เสนอข่าวหนักในลักษณะของบทความหรือเป็นข่าวที่เจาะลึกลงไป ซึ่งต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ (บุญเลิศ ศุภติลก, 2527) ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ที่จำนวนข่าวในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมจะมีจำนวนมากกว่าข่าวที่ได้รับการเสนอในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพที่เสนอในลักษณะเจาะลึก ทำให้มีเนื้อที่เสนอข่าวและจำนวนข่าวน้อยกว่า เพราะใช้เนื้อที่ในการเสนอข่าวแต่ละข่าวน้อยกว่า

3. ปริมาณการเสนอข่าวการประถมศึกษาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ พบว่า ข่าวการประถมศึกษาได้รับการเสนอมากที่สุดจากกลุ่มผู้บริหาร รองลงมาคือ

กลุ่มข้าราชการการเมือง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งประกอบไปด้วย ครู อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เป็นผู้ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา โดยตรง ทำให้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาอย่าง ลึกซึ้ง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย กระบวนการในการจัดการศึกษา ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ฯลฯ (อุคม เอี่ยมสะอาด, 2527) จึงมีผลทำให้ปฏิกริยา สะท้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการศึกษามากจากกลุ่มผู้บริหารมากกว่ากลุ่มข้าราชการการเมือง ซึ่งไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ประกอบกับกลุ่มข้าราชการการเมืองมีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบอยู่ในระดับการกำกับและดูแลนโยบายให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทำให้ความสนใจเกี่ยวกับการศึกษามีน้อยกว่ากลุ่มผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้รับนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง ดังนั้นปริมาณของข่าวการประถมศึกษาที่ได้จากการ วิเคราะห์จึงมีสัดส่วนที่แตกต่างกันไป แต่อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาไม่่ว่าใน ระดับใด ๆ ย่อมเป็นภาระหน้าที่ของคนทั้งชาติที่จะต้องช่วยกันดูแลเอาใจใส่เพื่อให้อ การจัดการศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นพื้นฐานให้ประเทศของเรา พัฒนาไปด้วย ดังนั้นจึงสมควรที่ทุกฝ่ายจะหันมาสนใจให้มากขึ้น ไม่ใช่ปล่อยให้ เป็นภาระหน้าที่ของผู้ที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาเพียงฝ่ายเดียว

4. ปริมาณของข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา พบว่า มีข่าวด้านปัจจัยป้อน มากที่สุด ในทุก ๆ ปี และทุก ๆ แผนพัฒนาการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข่าวด้าน ปัจจัยป้อนได้รับการเสนอมากกว่าข่าวด้านอื่น ๆ ตามเหตุผลที่กล่าวไว้ในข้อที่ 1 ประกอบ กับการดำเนินงานตามนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาต่าง ๆ นั้น ปัจจัยป้อน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้การดำเนินงานตามกระบวนการและตามนโยบายต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากปัจจัยป้อนเป็นเสมือนวัตถุดิบที่ใช้ในการจัดการประถมศึกษา ถ้าขาดวัตถุดิบการดำเนินการต่าง ๆ ย่อมไม่สามารถดำเนินการไปได้ ดังนั้น ในทุก ๆ แผนพัฒนาการศึกษาข่าวด้านปัจจัยป้อนจึงได้รับการเสนอมากที่สุด เพื่อเป็น พื้นฐานให้กับการดำเนินงานในอีก 2 ด้าน คือ ด้านกระบวนการและผลผลิต ในทาง

กลับกัน อาจแสดงให้เห็นว่าบุคลากรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การประถมศึกษาหันไปเร่งงานที่เกี่ยวกับด้านปัจจัยป้อนมากกว่าด้านกระบวนการและ ผลผลิต ซึ่งแต่ละส่วนควรจะมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่อาจกล่าว ได้ว่ารัฐบาล บุคลากร หรือหน่วยงานต่าง ๆ ควรหันมาสนใจด้านกระบวนการและ ด้านผลผลิตให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะปริมาณ และคุณภาพของผลผลิตที่ออกมา สมควรจะได้รับดูแลเอาใจใส่ให้มากขึ้น โดยการปรับปรุงปัจจัยป้อนและกระบวนการ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อประเทศชาติของเราจะได้พัฒนาและก้าวหน้า กว่าที่เป็นอยู่

นอกจากนี้ยังพบว่าข่าวการประถมศึกษาที่มีค่าความถี่มากที่สุดคือ ข่าวการ ประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบใน การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ประชาชนมีโอกาส เท่าเทียมกันในการเข้าศึกษาเล่าเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, 2535) ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติมี บุคลากรในสังกัดมากกว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาหน่วยงานอื่น ๆ จึงมีผลให้ข่าวส่วนใหญ่สัมพันธ์กับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติมากกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีบุคลากรภายใต้สังกัดน้อยกว่า และมีงานเกี่ยวกับ การประถมศึกษาในความรับผิดชอบน้อยกว่า

ในขณะที่ข่าวกการประถมศึกษาซึ่งมีค่าความถี่น้อยที่สุด ได้แก่ ข่าว ประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายการศึกษากรุงเทพมหานคร ปี 2536-2539 รองลง มาคือ ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกรุงเทพมหานคร ซึ่ง เป็นหน่วยงานที่จัดการประถมศึกษาหน่วยงานหนึ่งนั้น เป็นหน่วยงานขนาดเล็กกว่า หน่วยงานอื่น ๆ โดยมีฐานะเป็นเพียงจังหวัดหนึ่งใน 76 จังหวัดของประเทศไทย เท่านั้น ไม่ได้รับผิดชอบการประถมศึกษาทั่วประเทศเหมือนหน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้น นโยบายการศึกษาของกรุงเทพมหานครจึงเป็นนโยบายที่ใช้ในพื้นที่จำกัด ไม่ใช่

นโยบายที่ใช้อย่างกว้างขวางทั่วประเทศเหมือนนโยบายของหน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้นจึงได้รับความสนใจน้อยกว่า ซึ่งอาจส่งผลทำให้ข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายการศึกษากรุงเทพมหานครมีค่าความถี่ที่น้อยที่สุด

อีกประการหนึ่ง เมื่อพิจารณานโยบายในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียนฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เป็นที่น่าสงสัยว่าทำไมนโยบายของกรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงมีค่าความถี่ที่น้อยเกือบเท่า ๆ กับของกรุงเทพมหานคร ทั้ง ๆ ที่เป็นหน่วยงานใหญ่และเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับคนทั่วประเทศ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้น ไม่มีลักษณะที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจนเหมือนกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอาคารสถานที่ตั้งอยู่ให้เห็นอย่างชัดเจนเหมือนกับโรงเรียนในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฯลฯ แต่นักเรียนในสังกัดของกรมการศึกษานอกโรงเรียนจะเรียนเป็นกลุ่ม ๆ เป็นหน่วย ๆ โดยอาศัยอาคารสถานที่ของหน่วยงานอื่นเป็นที่ทำการ ประกอบกับอาคารสถานที่บางแห่งของหน่วยงานในสังกัดของกรมการศึกษานอกโรงเรียนอยู่ห่างไกลความเจริญ บนดอย ในป่า ไกลความสนใจ และไม่เป็นรูปธรรมให้มองเห็นได้ชัดเจน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน, 2535) นอกจากนี้ นักเรียนในสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนที่เรียนในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่อายุมาก โดยเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ทำให้ต้องมาศึกษาในช่วงอายุดังกล่าว การทำงานของกรมการศึกษานอกโรงเรียนจึงไม่ได้เป็นการทำงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาภาคบังคับโดยตรง แต่เป็นการจัดการศึกษาให้กับบุคคลทั่วไปที่ขาดโอกาสในการเข้าศึกษาในบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) จึงมีค่าความถี่ที่น้อยกว่าหน่วยงานอื่น ๆ ที่รับผิดชอบในการจัดการประถมศึกษาโดยตรง เช่น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฯลฯ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประถมศึกษา พบว่า

4.1 ข่าวกการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประณตศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข่าวกการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อ 4 เร่งพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่เด่นชัดตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่นรองลงมา ได้แก่ ข่าวกการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อ 6 เร่งพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึก อุณหภูมิ และความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการแก่บุคลากร และข่าวกการประณตศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อ 5 ปรับปรุงการบริหารการนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภายในระยะเวลา 3 ปี สำนักงานคณะกรรมการการประณตศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการตามนโยบาย โดยเน้นที่นโยบาย ข้อที่ 4 มากที่สุดคือ การเร่งพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่เด่นชัดตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่น ดังจะเห็นได้ว่าการจัดทำโครงการต่าง ๆ อาทิเช่น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนาคุณภาพนักเรียน การจัดทำโครงการอาหารกลางวัน การส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ ฯลฯ (สำนักงานคณะกรรมการการประณตศึกษาแห่งชาติ, 2535) รวมถึงมีการปรับปรุงหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการวิจัยของ ประพันธ์ พรหมมณี (2526) วิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาหลักสูตรประณตศึกษากับสภาพท้องถิ่นจังหวัดสงขลา พบว่า ในจำนวนเนื้อหาหลักสูตร 142 ข้อกระทงนั้น มีเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการของจังหวัดสงขลา 82 ข้อกระทง นอกจากนี้ก็มีการวิเคราะห์เนื้อหาเฉพาะเรื่องและเฉพาะกลุ่มประสบการณ์โดย สมจินตนา วงศ์แสง (2524) พบว่า ครูผู้สอนในชั้นประณตศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 ในเขตการศึกษา 12 เห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตเหมาะกับวัยของนักเรียน คาบเวลาเรียนสภาพของท้องถิ่นและชีวิตประจำวันของนักเรียนในระดับปานกลาง ดังนั้นการเร่งปฏิบัติตามนโยบายข้อ 4 จึงเป็นการหล่อหลอมและพัฒนาคุณภาพของนักเรียนไปในทิศทางที่สังคมต้องการและเป็นการตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย

นโยบายฯ ที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติให้ความสนใจต่อมาก็คือ นโยบายฯ ข้อที่ 6 เร่งพัฒนาบุคลากรให้มีจิตสำนึก อุทิศการณ และ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมทั้งปรับปรุงสวัสดิการแก่บุคลากร ทั้งนี้ ก็เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่มีการจัดทำ โครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาสรรหาบุคลากรที่มีคุณภาพ อาทิเช่น ฝึกรอบรมบุคลากร ทางด้านคุณธรรมจริยธรรม การดำเนินโครงการคุรุทายาท หรือแม้แต่ร่วมกับ หน่วยงานอื่นในการผลักดันให้มีการออกไปประกอบวิชาชีพครู ฯลฯ (สำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2535)

จากการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพัทลุง ประทีป แสงเปี่ยมสุข และคณะ (2528) พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 51.08 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานของจังหวัด บิจจัย สำคัญที่ทำให้คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนแตกต่างกัน ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน อายุ ราชการของครู คุณวุฒิของครู บ้านพัก หรือที่พักอาศัยของครู ระยะทางที่ครูใช้ในการ เดินทางไปปฏิบัติราชการ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าคุณภาพของบุคลากรมีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรจึงเป็นเสมือน การปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วย แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นที่น่าสังเกต ว่าในขณะที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้เน้นนโยบายฯ ข้อที่ 6 เพื่อปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ แต่ในรายละเอียดของข่าวการประถมศึกษา กลับพบว่า มาตรการฯ ข้อที่ 4 ในนโยบายฯ ข้อที่ 6 คือ ตรวจสอบสมรรถภาพใน การปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับโดยเน้นกลุ่มผู้บริหารเป็นอันดับแรก กลับได้รับความ สนใจน้อยที่สุด ดังจะเห็นได้จากมีค่าความถี่ต่ำสุดจากทุก ๆ มาตรการฯ ทั้งนี้จึง เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าในการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาตินั้น ทางสำนักงานฯ ได้ให้ความสนใจในการจัดโครงการพัฒนา มากกว่าการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้อาจทำให้เกิดความ ค้อยสมรรถภาพในการปฏิบัติงานดังจะเห็นได้จากข่าวต่าง ๆ ที่มีการละ เลยหน้าที่ ของตนโดยเบียดบังเวลาราชการไปใช้ในการทำธุรกิจเพื่อหาผลประโยชน์ ดังนั้น สมควรอย่างยิ่งที่ทางสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจะได้หันมา

สนใจเอาใจใส่ และปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านนี้ให้มากขึ้นกว่าเดิมเพื่อคุณภาพของการประถมศึกษา

นโยบายที่ได้รับการเน้นอีกข้อหนึ่งก็คือ นโยบาย ข้อที่ 5 ปรับปรุงการบริหาร การนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ในนโยบายนี้ข่าวการประถมศึกษาที่เสนอออกมามากที่สุดก็คือ ข่าวเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการศึกษา ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าทางคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำลังปรับปรุงการบริหารงานในหน่วยงานของคนในลักษณะของการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษา เพื่อให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น อันจะเป็นการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตามแนวทาง และนโยบายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 สิ่งที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งว่า ในขณะที่ปัจจุบันรัฐกำลังเร่งนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาโดยการขยายการศึกษาพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี และการขยายการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาโดยโครงการอนุบาลชนบท แต่จากการวิเคราะห์กลับพบว่าข่าวการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายดังกล่าว มีค่าความถี่น้อยโดยเฉพาะนโยบาย ข้อที่ 1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรรวมถึงหน่วยงานต่าง ๆ ได้หันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญนโยบายข้ออื่น ๆ มากกว่าจนละเลยนโยบายข้อนี้ไป ทำให้มีจำนวนข่าวการประถมศึกษาที่สะท้อนผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ออกมามีค่าความถี่ต่ำ ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ นิเวศน์ เศรษฐภักดี (2529) ที่ศึกษาการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ทั้งในแง่นโยบายและการปฏิบัติ ด้วยการสอบถามจากผู้บริหารการศึกษาทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ และโรงเรียน ตลอดจนครูที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา พบว่าผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย แผนงานและโครงการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวพอสมควร ส่วนการนำนโยบาย แผนงานและโครงการไปปฏิบัติกระทำได้ดีในระดับปานกลาง ดังนั้น จึงเป็นการสมควรที่หลาย ๆ ฝ่ายควรจะหันมาให้ความสนใจและสนับสนุนโครงการอนุบาลชนบทให้มากขึ้น เพราะเด็กจะสามารถพัฒนาไปได้ดีถ้าได้มีการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ระดับอนุบาล (กันยา ลุมพิกานนท์, 2533)

4.2 ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายการศึกษากรุงเทพมหานคร ปี 2535-2539 ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุด ได้แก่ ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 2 เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และนโยบาย ข้อที่ 9 ส่งเสริมสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษา จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของกรุงเทพมหานครนั้นจะเน้นในนโยบายข้อที่ 2 และข้อที่ 9 มากที่สุด โดยนโยบายข้อที่ 2 คือ การเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะมีสอดคล้องกับหลักการของแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2535 ที่ว่าการก้าวหน้าทันความเจริญ ก้าวหน้าทันวิทยาการสมัยใหม่และการรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ หรือภายนอกชุมชนจะต้องประสานควบคู่ไปกับความเข้าใจ และตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญา ภาษาและวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (พรสวรรค์ เพชรแดง และนิติพร เพิ่มพูนศิลป์, 2535)

ส่วนนโยบายข้อที่ 9 ส่งเสริมสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษา ก็เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดไว้เช่นกัน โดยให้มีการขยายการศึกษาเพื่อปวงชนให้ทั่วถึง โดยให้การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาพื้นฐานเพื่อปวงชน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการดำเนินงานของกรุงเทพมหานครนี้ได้ดำเนินงานไปในแนวทางเดียวกันกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และเป็นการดำเนินงานที่ตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีต่าง ๆ โดยการเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียนโดยโครงการการขยายโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่กำลังจัดทำกันอยู่ ดังจะเห็นได้จากการที่มีข่าวในการจัดหาพื้นที่เพื่อสร้างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ฯลฯ ซึ่งงานวิจัยของ ณรงค์ ฅ ลาพูน (2534) ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาที่มีต่อการขยายการศึกษาภาคบังคับเป็น 9 ปี พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเห็นว่าควรจัดการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี อยู่ในระดับสูงมาก แม้ว่าจะขาดแคลนบุคลากรในระดับมากที่สุดแต่ก็พึงพอใจที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับอีก 3 ปี และผู้บริหารยังมีความคิดเห็นว่า

การขยายการศึกษาภาคบังคับมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ควรให้โรงเรียนประถมศึกษาดำเนินการเพราะจะสอดคล้องกับความต้องการของ สังคมและชุมชน ควรเน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณ และเห็นว่าไม่ควรจะรวมโรงเรียน ประถมศึกษากับมัธยมศึกษาเข้าด้วยกัน

4.3 ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา นอกโรงเรียน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ที่มีค่าความถี่มากที่สุดคือ ข่าวกการ ประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 1 เร่งขยายโอกาสและกระจายความเป็น ธรรมในการให้บริการการศึกษาพื้นฐาน และการศึกษาต่อเนื่องที่มีคุณภาพแก่ประชาชน ที่อยู่นอกระบบโรงเรียนให้ทั่วถึงเพื่อเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้การดำรงชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กรมการศึกษานอกโรงเรียนก็ดำเนินนโยบายไปในแนวทางเดียวกับของทางกรุงเทพ- มหานครคือ การขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับบุคคลทั่วไปในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อ ให้ทุกคนได้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการได้รับการศึกษา ดังจะเห็นได้จากการจัดการ ศึกษาที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนจะร่วมมือกับบริษัทชินวัตรฯ ในการจัดการศึกษาผ่าน ดาวเทียมไทยคมเพื่อกระจายโอกาสการศึกษาในระดับประถมศึกษาให้มากขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา พุ่มไพศาล (2534) ที่ได้ศึกษาการนำเสนอรูปแบบการจัด โครงการศึกษาออกระบบโรงเรียน ตามความต้องการของชุมชน : ศึกษาเฉพาะกรณี ตำบลคงคอน อำเภอสรรบุรี จังหวัดชัยนาท พบว่า ประชาชนต้องการความรู้ เรื่องการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น การพัฒนาทรัพยากรของท้องถิ่น การ ศึกษาเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล การอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ผ่านทางโทรทัศน์

4.4 ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา เอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) เฉพาะระดับประถมศึกษาที่มีต่อความถี่ มากที่สุดคือ ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 3 ส่งเสริมให้โรงเรียนจัด การศึกษาให้มีคุณภาพ มีความคล่องตัว สนองนโยบายของรัฐในเรื่องการขยาย การศึกษาภาคบังคับ รวมทั้งส่งเสริมให้โรงเรียนตรวจสอบคุณภาพและพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนต้องการจะยกระดับคุณภาพของโรงเรียนเอกชนให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยให้มี

การตรวจสอบคุณภาพและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษามาตรฐานของการจัดการศึกษา รวมถึงให้มีการขยายการศึกษาภาคบังคับเพื่อสนองนโยบายของรัฐ เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อสร้างความเสมอภาคในการศึกษาและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชาติ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ภิญญาคง (2536) เรื่องการเปรียบเทียบสภาพและผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนภาครัฐและเอกชนในประเทศไทย ที่พบว่า มาตรฐานในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนต่ำกว่าโรงเรียนของรัฐในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้น การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพอย่างต่อเนื่อง จะเป็นการยกระดับโรงเรียนเอกชนในหลาย ๆ โรงเรียนให้มีคุณภาพเทียบเท่าโรงเรียนของรัฐ

4.5 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรม (พ.ศ.2535-2539) ของกรมวิชาการที่มีค่าความถี่มากที่สุดคือ ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 1 การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต รองลงมาได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 6 การบริหารและระดมสรรพกำลัง เพื่อการจัดการศึกษา จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่ากรมวิชาการได้เน้นการทำงานตามนโยบายข้อที่ 1 การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตมากที่สุด ดังจะเห็นได้จากการที่กรมวิชาการได้พยายามปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ และในวิชาต่าง ๆ มาตลอด ไม่เว้นแม้หลักสูตรประถมศึกษาลับปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง และความต้องการของสังคม อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาบุคคลให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลมัย จันตะยอด (2535) ที่ได้ศึกษาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวโดยมีการวางแผนในการใช้หลักสูตรในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้าน การใช้หลักสูตร ด้านบุคลากร หรือด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การดำเนินงานตามหลักสูตรมีคุณภาพและบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนด

สำหรับนโยบายข้อที่ 9 การบริหารและการระดมสรรพกำลังเพื่อการจัดการศึกษานั้น ก็เป็นการดำเนินงานเพื่อเร่งรัดสนับสนุนให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทมากขึ้นในการจัดการศึกษา ดังจะเห็นได้จากการกำหนดให้มีการสร้างหลักสูตรท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นการให้มีการนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นเข้ามาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือแม้แต่การสนับสนุนให้เอกชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนสนับสนุนในการจัดการศึกษา อันเป็นการดำเนินงานตามแนวทางที่ได้กำหนดเอาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ที่ให้ระดม จัดสรรและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมถึงให้ภาคเอกชนและชุมชนเพิ่มบทบาทในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาที่สนองความต้องการเฉพาะกลุ่มบุคคล ทั้งนี้ให้หน่วยงานของรัฐสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร และการอำนวยความสะดวกอย่างเหมาะสม (พรสวัสดิ์ เพชรแดง และนิติพร เพิ่มพูนศิลป์, 2535)

4.6 ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาวิชาชีพของคุรุสภา (พ.ศ. 2535-2539) ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดคือ ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบาย ข้อที่ 23 เร่งรัดปรับปรุงการดำเนินงานของคุรุสภาให้มีประสิทธิภาพ รองลงมาได้แก่ ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 3 ส่งเสริมให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 1 เร่งรัดให้มีการร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และข่าวกการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 24 เร่งรัดให้บุคลากรทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีปฏิสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าทางคุรุสภานำเน้นการปรับปรุงการบริหารงานให้มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของสมาชิกมากขึ้น อันเป็นการสนองนโยบายกระจายอำนาจของรัฐที่ได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2535 ทั้งนี้รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพของครูโดยการให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูขึ้นมาเพื่อยกระดับวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานสูงขึ้นให้เป็นที่ยอมรับของสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งจะมีผลช่วยให้ครูเกิดความมั่นใจในตนเองมีการพัฒนาอย่าง

ต่อเนื่องกันจะส่งผลให้สามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนซึ่งเป็นทรัพยากรกำลังคนของชาติต่อไป (คุรุสภา, 2535) ซึ่งจากการวิจัยของ อำนวย ปาธาย (2535) เกี่ยวกับภาพพจน์คุรุสภาในทรรศนะของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่แน่ใจในบทบาทการพัฒนาคุณภาพครูของคุรุสภาว่ามีบทบาทเพียงใด ดังนั้นการวางนโยบายต่าง ๆ ที่สามารถนำมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมที่เห็นชัดเจนได้ เช่น การออกใบประกอบวิชาชีพครูหรือการพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู เป็นการเพิ่มความมั่นใจในบทบาทการดำเนินงานของคุรุสภาที่มีต่อครูมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้รวมถึงขวัญและกำลังใจที่เพิ่มขึ้นด้วย

4.7 ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 พ.ศ.2535-2539 ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู ซึ่งมีค่าความถี่มากที่สุดได้แก่ ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายข้อที่ 1 พัฒนาระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการในการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูในด้านต่าง ๆ ให้มุ่งสู่การยกระดับมาตรฐานข้าราชการครู เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมขวัญและกำลังใจข้าราชการครูยิ่งขึ้น จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าทางคณะกรรมการข้าราชการครู ได้เน้นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เช่นเดียวกับคุรุสภา แต่มีการดำเนินงานในคนละรูปแบบ โดย ทางคณะกรรมการข้าราชการครูได้เน้นการปรับปรุงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับตำแหน่งเงินเดือนให้เหมาะสมกับอาชีพและสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยการส่งเสริมให้ครูได้มีการสร้างผลงานทางวิชาการ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมกับอาชีพในสังคมไทย ซึ่งจะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพมากขึ้น เพราะมีบุคลากรที่มีคุณภาพ (คณะกรรมการข้าราชการครู, 2535)

จากการวิเคราะห์ข้าราชการประถมศึกษาที่สัมพันธ์กับนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษาของทุกหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น พบว่า แนวการดำเนินงานตามนโยบายมีหลักใหญ่ ๆ ที่ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. เรงขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับคนในสังคมให้มีโอกาสได้ศึกษาโดยเท่าเทียมกันและมากขึ้น โดยการขยายการศึกษาภาคบังคับจาก 6 ปี เป็น 9 ปี การจัดโครงการอนุบาลชนบท และการศึกษาผ่านดาวเทียมไปยังท้องถิ่นที่ห่างไกล

2. พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพมากขึ้นโดยการจัดโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ การออกไปประกอบวิชาชีพครู การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู การจัดโครงการ คุรุทายาท รวมถึงการส่งเสริมให้ครูสร้างผลงานทางวิชาการของตนเอง เพื่อสร้างและพัฒนาครูให้มีความรู้คู่คุณธรรม

3. ปรับปรุงการบริหารงานให้มีการกระจายอำนาจการบริหารไปสู่ท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่นและความเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุปข้อมูลจากการวิเคราะห์ข่าวการประถมศึกษาในครั้งนี้ไม่ได้เป็นสิ่งบ่งบอกถึงสภาพการจัดการประถมศึกษาที่แท้จริงว่าหนังสือพิมพ์ประเภทใดบุคคลกลุ่มใดไม่ให้ความสำคัญ ไม่สนใจการจัดการประถมศึกษา หรือการจัดการประถมศึกษาไม่สัมพันธ์กับนโยบาย แต่ข้อมูลจากการวิเคราะห์นี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะชี้จุดเด่นหรือจุดด้อยของการจัดการประถมศึกษาในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ทุก ๆ ฝ่ายหันมาเพิ่มเติมส่วนที่ขาดไปให้เต็มด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพขององค์ประกอบด้านปัจจัยป้อน กระบวนการ หรือผลผลิตให้ดีขึ้น เพื่อคุณภาพของการจัดการประถมศึกษาของไทยในอนาคตจะได้ดีขึ้นจนสามารถเทียบเท่านานาชาติได้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานทุกระดับที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประถมศึกษาควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านกระบวนการ และผลผลิตให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบด้านกระบวนการ เป็นเสมือนสิ่งที่จะหล่อหลอมคนให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ ในขณะที่องค์ประกอบด้านผลผลิตเป็นเสมือนดัชนีชี้บอกความสำเร็จของการปฏิบัติงาน ดังนั้นองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน จึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ซึ่งสมควรที่ทุกหน่วยงานจะให้ความสำคัญของทุกองค์ประกอบโดยเท่าเทียมกัน

2. เนื่องจากข้อมูลส่วนใหญ่มาจากกลุ่มผู้บริหาร ในขณะที่ข้อมูลจากกลุ่มอื่น ๆ มีน้อย ดังนั้นจึงเป็นการสมควรที่บุคคลกลุ่มต่าง ๆ ควรจะให้ความสนใจในการจัดการประถมศึกษาให้มากขึ้น อันจะเป็นผลให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลสูงขึ้น

3. หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่มีบทบาทในการให้การศึกษาให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจกับประชาชน เพราะฉะนั้นหนังสือพิมพ์จึงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษามาก การเสนอข่าวต่าง ๆ ในหน้าหนังสือพิมพ์จึงเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจทั่วไป ดังนั้น บรรณาธิการ และหัวหน้าข่าวของหนังสือพิมพ์ประเภทต่าง ๆ จึงควรให้ความสำคัญกับเนื้อหาสาระของข่าวและปริมาณของข่าวที่จะเสนอ เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่าง ๆ ที่ประชาชนต้องการ

4. การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ควรจะสอดคล้องกับนโยบายที่กำหนดไว้ ดังนั้นสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่อง หรือเป็นจุดบอดของการดำเนินงานตามนโยบาย ซึ่งมีผลให้การดำเนินงานด้อยคุณภาพ ก็เป็นการสมควรที่ทุกหน่วยงานจะได้ปรับปรุงและเอาใจใส่ในนโยบายดังกล่าวให้มากขึ้น และดำเนินงานตามนโยบายให้ละเอียดรอบคอบมากขึ้น เพื่อความก้าวหน้าของการประถมศึกษาของไทย

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการประถมศึกษาที่ได้นำเสนอในรูปแบบอื่น เช่น บทความ สารคดี ฯลฯ อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อแวดวงการประถมศึกษาไทย

2. ควรมีการวิเคราะห์ความสอดคล้องของนโยบายในการจัดการศึกษาของหน่วยงานต่าง ๆ กับสภาพความเป็นจริงตามการรับรู้ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ เช่น ผู้บริหาร ครู ฯลฯ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนด

3. ควรศึกษาแนวโน้มของการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการประถมศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 3 ประเภท ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 8

4. ควรศึกษาทิศทางของการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการประถมศึกษาของหนังสือพิมพ์รายวันว่ามีทิศทางเป็นบวก เป็นกลาง หรือเป็นลบ เพื่อจะได้ทราบถึงทิศทางของการเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการประถมศึกษาในแต่ละประเภท